

בש"פ 8106/19 - מדינת ישראל נגד עקל ותד

בבית המשפט העליון

בש"פ 8106/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עקל ותד

בקשה שמינית להארכת מעצרמעבר לתשעה חודשים,
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו-1996
בית המשפט המחוזי בחיפה - תפ"ח 66340-06-17

תאריך הישיבה: י"ד בכסלו התש"פ (12.12.2019)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוייצר
בשם המשיב: עו"ד רינת גלעד-פרל; עו"ד ולנטין זברוב

החלטה

בקשה שמינית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
השתנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים החל מיום 18.12.2019 או עד מתן פסק דין בתפ"ח
66340-06-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

1. ביום 29.6.2017 הוגש נגד המשיב ונאשם אחר (להלן: הנאשם השני) כתב אישום המייחס לו עבירות רצח

עמוד 1

בכוונה תחילה, הצתה ונשיאת נשק והובלתו. פירוט עובדות כתב האישום מצוי בהחלטתו של השופט ד' מינץמיום 19.9.2017 (בש"פ 6717/17).

בתמצית, ביום 16.5.2017 רצחו המשיב והנאשם האחר בריות אקדח אדם עמו היה המשיב מצוי בסכסוך כספי, ולאחר מכן הציתו את רכבו. הנאשמים ירו לפחות עשרה כדורים לגופו של המנוח, כאשר ארבעה מהכדורים נורו מ'טווח אפס' על מנת לוודא את מותו.

ההליכים עד כה

2. ביום 13.8.2017 קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המדינה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, תוך שקבע כי קיימות ראיות לכאורה. בית משפט זה דחה את הערר שהגיש המשיב כנגד ההחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים (בש"פ 6717).

3. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתוך תשעה חודשים, הוארך מעצרו שבע פעמים בתשעים ימים תוך שבית משפט עמד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, כפי שעלה גם מתסקירי שירות המבחן בעניינו (בש"פ 2257/18; בש"פ 4599/18; בש"פ 6355/18; בש"פ 8769/18; בש"פ 1360/19; בש"פ 3942/19; בש"פ 5912).

להשלמת התמונה, אוסיף כי ביום 2.5.2019 דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של המשיב לחלופת מעצר על דרך של פיקוח אלקטרוני. ערר שהוגש לבית משפט זה נדחה גם כן על ידי השופט א' שטיין (בש"פ 3176/19), תוך שציין כי אין בידו להפוך המלצה שלילית של שירות המבחן. בשתי הארכות המעצר האחרונות מיום 2.7.2019 (בש"פ 3942/19) ומיום 19.9.2019 (בש"פ 5912/19) חזר השופט מ' מזוז והדגיש את המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, הנובעת מעצם חומרת מעשה העבירה המיוחס לו ותסקירי שירות המבחן כנסיבות העומדות לרועץ נגד שקילת חלופת מעצר, כאשר שחרור בעבירות רצח שמור למקרים חריגים בלבד, שעניינו של המשיב אינו נמנה עליהם.

טיעוני הצדדים

4. המבקשת טוענת כי מסוכנותו של המשיב מובהקת ונלמדת ממעשיו, בהם וידוא ההריגה שביצע המשיב במנוח כמו גם, מתסקירי שירות המבחן בעניינו אשר עמדו על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב. זאת ועוד, מסוכנותו של המשיב מתעצמת נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות סחיטה באיומים וסחר בסמים בגין ריזה מאסר בפועל. עוד טוענת המבקשת כי קיים יסוד סביר ששחרורו יביא לשיבוש הליכים והמלטות מאימת הדין נוכח ההתכנות להרשעתו והעונש הצפוי לו אם יורשע.

אשר לקצב ניהול ההליך, המבקשת טוענת כי אף שצפוי עוד זמן ממושך לסיום ההליך, הוא מתקדם בקצב משיביע רצון. עד כה התקיימו בתיק עשרים וארבעה מועדי הוכחות, במהלכם נשמעו ארבעים וחמישה עדי תביעה ונתרו עוד ארבעים ושמונה עדים מטעמה. בשלב זה קבועים עוד תשעה מועדי הוכחות, כאשר שמונה מהם קבועים לתקופת ההארכה המבוקשת.

מטעמים אלו מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים.

5. המשיב מתנגד להארכת המעצר. בדיון שנערך לפניו ביום 12.12.2019, הלינה באת כוח המשיב על קצב ניהול ההליך, ולשיטתה, בשלה העת לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בתנאים מחמירים. באשר לטענת בא כוח המבקשת בדבר חשש משיבוש הליכים, על רקע עדותם הצפויה של אמו ואחותו של המשיב, השיבה באת כוחו כי המשפחה עורכת ביקורים ומצויה בקשר עם המשיב כך שאין בטענה זו ממש.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

הלכה היא, כילצורך הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור ובטחונו, ועל ניהולו התקין של ההליך המשפטי. בעריכת האיזון נדרש בית המשפט להתחשב במגוון שיקולים, ביניהם, המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, קצב ניהול ההליך העיקרי וכן, מידת החשש מפני האפשרות לשיבוש הליכי המשפט, או להימלטותו של הנאשם מן הדין (ראו למשל, בש"פ 7989/19 מדינת ישראל נ' זגורי, בפסקה 12, (11.12.2019); בש"פ 2650/19 מדינת ישראל נ' נחום, בפסקה 11 (1.5.2019)).

7. בעניינינו, מיוחסת למשיב עבירת רצח בכוונה תחילה, מהחמורות בספר החוקים. נסיבות ביצועה והאכזריות שנלוותה לה, מלמדות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב. על כך מעידים גם תסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינו של המשיב, ומסוכנותו אף מועצמת נוכח עברו הפלילי.

כידוע, שחרור נאשם המואשם בעבירת רצח בכוונה תחילה ממעצר ייעשה אך במקרים חריגים בלבד (בש"פ 4072/18 מדינת ישראל נ' עמאש, בפסקה 10 (7.6.2018); בש"פ 1777/19 מדינת ישראל נ' טאהא, בפסקה 10 (24.3.2019)), ולא מצאתי כי המקרה שלפניי נמנה על אותם מקרים חריגים.

8. לא נעלמו מעיני הימשכותו של המשפט בעניינו של המשיב, כמו גם הזמן הממושך שנותר לסיום המשפט, אשר לא יושלם בתום הארכת המעצר מושא בקשה זו. אולם, נוכח מסוכנות עקבית שחלוף הזמן לא הקהה אותה, החשש המובנה מהימלטות מן הדין שמקימה אפשרות הרשעתו בעבירת רצח שדינה מאסר עולם, והחשש משיבוש הליכים, איני סבור כי נקודת האיזון השתנתה באופן המטה את כף המאזניים לטובת נקיטה בחלופת מעצר.

משכך, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 18.12.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 66340-06-17, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התש"פ (17.12.2019).

עמוד 3

שׁוֹפֵט
